

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 33. Tractatus Gersonii contra Flagellantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

Itali, Galli, & Hispani in quodam Nationali conventu Imperatori libellum porrexerunt, petentes, ut Synodus de forma Papam eligendi Decretum conderet, eoque quod Cæsari in caussis Ecclesiasticis decernendi, nullum jus esset. Magna animorum contentione hæc caussa agitata est, sed conclusum nihil.

Sæcul. XV.

A. C. 1417.

§. XXXII.

Imperator Cardinalium dictis acquiescere videtur.

Nihilominus Imperator Cardinalium sententiæ cessisse videtur, nam rogatus die octava Julii, ut publicas supplicationes pro obtinenda Ecclesiæ salutari electione indiceret, consensit, jussitque Constantiensem Magistratum, ut ejusmodi preces, ac pietatis opera ad proximam diem Dominicam decerneret.

§. XXXIII.

Tractatus Gersonii contra Flagellantes.

Ad idem tempus refertur tractatus quidam Gersonii contra Flagellantium sectam, cujus jam supra meminimus, & adversus omnes, qui publicas flagellationes subeunt, licet nulli sectæ adscripti essent. Præprimis observat, quod lex Christi

Gerson. to. 2.

p. 660.

Sæcul. XV.
A.C. 1417

fiti operibus servilibus & superstitionibus careat, cum hæc maximam sortiatur virtutem ex misericordia & gratia sua, cujus gratiæ vasa sunt sacramenta, ex quo concludit, errare dicentes, quod hæc flagellatio potior sit ad delendum peccata, quam quæcunque confessio, vel qui eam æquiparant martyrio, Præterea, dicit: Formidandum esse, ne apud Personas Clericales, & in locis sacris causet hæc pollutio sanguinis, vel excommunicationem, vel irregularitatem, vel profanationem in eisdem locis sacris. Præsertim cum prohiberetur, pœnitentias publicas dare Clericis, tanto minus debere tales personas suscipere pœnitentias hujusmodi publicas. Hæc flagellationes publicas, esse contra verecundiam juvenum, & gravitatem virorum. Nihilominus juxta rectæ rationis præscripta suscipi, quando fiunt judicio superioris imponentis talem pœnitentiam, & quando ab altero fit, & moderate & sine scandalo & ostentatione ac sine sanguine, quemadmodum fit hujusmodi flagellatio in Religionibus approbatis, & ab aliquibus personis devotis. Econtra flagellationes populares nova sunt inventio, perniciofa, ab Ecclesia damnata, excitans mala ferme infinita, quippe proprii Sacerdotes vilipenduntur, contemnuntur confessiones & pœnitentiæ sacramentales, silemus, inquit, de furtis, stupris, otio &c. Ex quibus infert, hunc abusum esse eradicandum

dum per exhortationem vehementem & ^{Sæcul. XV.} crebram, per leges, & poenas in refra- ^{A. C. 1417.} ctarios, de cetero, sicut non licet seipsum propria auctoritate mutilare, nisi pro sanitate totius corporis consequenda, sic nec licet (ut videtur) quod a seipso quis sanguinem violenter ejiciat, nisi ob causam medicinæ corporalis.

§. XXXIV.

Ejusdem Epistola ad Vincentium Ferrerium, qui flagellantibus favere videbatur.

Præcedentem tractatum excipit Epistola Gerfonii ad Vincentium Ferrerium, qui flagellationis exercitio favere credebatur. * Sæpe sequebatur eum prodigiosa

* *S. Vincentium Ferrerium Sæctæ flagellantium favisse, omni etiam verosimili ratione destituitur; erronea enim hæc opinio jam a Clemente VI, ut Odoricus Raynaldus ad annum 1349 testatur, fuit damnata, datisque epistolis, quæ in ejus Regesto anni octavi exstant, Præsules & Principes Germaniæ, Poloniæ, Suediæ, Angliæ, & Galliarum tam vehementer quam solícite admoniti sunt, ut in suis Provinciis illud superstitiosum flagellantium hominum hypocritarum genus coercerent, conventicula dissolverent, eorumque Magistros carcèri manciparent; id quod contigit, cum S. Vincentius non-*